

1. Wat een geloofservaring!

Dat zul je toch méémaken, dat je over water kunt lopen! Dat is me toch wat, wat er staat in vers 29: 'Jezus zei: "Kom!" En... Petrus ging uit het schip en liep over het water en ging naar Jezus!!! Dat is zó bijzonder, dat is zó onvoorstelbaar, dat ik best kan begrijpen dat heel veel mensen zeggen: 'Nou, dit kán gewoon niet. Dit is natuurlijk een soort legende.' Ja, wat moet je daarmee, een verhaal over iemand die op het water loopt. Alleen... Mattheüs vertelt het zéker niet als een legende, het is ook absoluut geen gelijkenis, het is geen mooi voorbeeldverhaal. Mattheüs geeft het ons door als een historisch bericht. En misschien heeft u ook die ervaring: naarmate je meer ontdekt van Gods macht, van Zijn oneindige kracht, ga je meer geloof hechten aan wat er in de Bijbel staat, óók aan zulke wonderlijke verhalen. Als Jezus uit de dood is opgestaan, zou het dan onmogelijk zijn, dat Petrus over het water wandelde?

Je zult het maar meemaken...!!! Onvoorstelbaar, wat moet dat een geloofservaring zijn geweest voor Petrus! Hij dúrft wel. Je moet maar het lef hebben om je benen over de rand van de boot te slingeren, en –hup!- de sprong te wagen! Je moet het maar durven! Boven mijn bureau hangt een spreuk, ooit eens geknipt uit een blaadje. De spreuk luidt: *'Wie niet uit de boot stapt, zal nooit op water lopen.'* Wat doet Petrus? Het is een rampnacht! Echt een afschuwelijke nacht! De discipelen zijn aan boord gegaan van hun schip, en ze zijn van wal gestoken om te varen naar de overkant van het Meer van Galilea. Jezus had dat gezegd: 'Kom op, varen jullie vast naar de overkant.' Jezus Zelf ging bidden. Maar terwijl Jezus bad op de berg, begon het daar op het Meer verschrikkelijk te stormen. En het kán daar spoken, ontzettend! Het Meer van Galilea ligt omringt door hoge heuvels in een soort kom, ruim 200 meter onder de zeespiegel. De wind kan van de bergen af zo óp het water vallen, dan is dat meer één kolkende watermassa.

2. Durf spontaan een geloofsstap te zetten!

Echt, het is wérkelijk een rampnacht. En opeens zien dan de discipelen een witte gedaante over het water lopen. Die twaalf mannen, stoere kerels, geharde vissers en andere werkers, zelfs een oud-verzetsstrijder erbij, die twaalf mannen, die trillen als een riet! Vers 26: 'Ze schreeuwden van vrees.' 'Het is een spook!'

Maar dan klinkt die stem, die bekende stem, kalm en rustig: 'Houdt moed! Ik ben het! Wees niet bevreesd!'

En als Petrus zijn Heer herkent, dan wil hij nog maar één ding, en dat is: naar Jezus toe!

Waarom wil Petrus dat? Markus schrijft (6: 48), dat Jezus het schip voorbij wilde gaan, dus dat Hij voor hen uit wilde gaan naar de overkant. Petrus wilde dus met Jezus meewandelen naar de overkant. Als Jezus het kan, waarom zou hij het dan niet kunnen?!

Dat is nou de spontane liefde voor Jezus. Eén ding willen: dicht bij Hem zijn! Met Hem meegaan, waar Hij ook gaat! 'Heer, geef Uw bevel, laat mij komen!'

Maar ja, wij zijn Nederlanders. Wij zouden zeggen: 'Dat is toch belachelijk! Wie vraagt er nou zoiets? Kijk, dat Jézus over het water loopt, dat is al wonderlijk genoeg. Dat kun je eigenlijk al nauwelijks geloven. Maar dan ga je toch niet zelf óók nog eens een keer vragen dat je dat zou mogen doen?' Allemaal bezwaren! 'Ja, maar zus.' 'Ja, maar zo.' En zo wordt het spontane initiatief gesmoord.

Vandaag worden jullie bevestigd: ouderlingen voor het jeugdwerk en voor het missionaire werk. En waar het op

aankomt, júíst in het jeugdwerk, en júíst in het missionaire werk, dat is: dúrven. Lef hebben! Jongeren komen met wilde plannen. Je kunt altijd honderd redenen bedenken om het niet te doen. Maar waar is de spontane liefde voor Jezus? Als het erom gaat mensen het Evangelie door te geven, dan zijn we er écht niet met de deur van de kerk open te zetten. We zullen léf moeten hebben. Het komt aan op gedurfde acties. Wat Petrus hier doet, is zó geweldig! Spontane liefde voor Jezus Christus. En een enorme geloofsmoed! 'Als Jezus het kan, op water lopen, waarom zou ik het dan niet kunnen?!

Jelle Jongasma ken ik ruim 25 jaar. Toen ik hier in Rotterdam economie ging studeren, toen begon hij als stafmedewerker bij de Navigators. De Navigators waren toen een kleine christelijke studentenbeweging, hooguit een paar honderd studenten in heel Nederland. En hier in Rotterdam stelde het helemaal weinig voor. Ik werd lid van een andere christelijke studentenvereniging, van de CSFR, maar van Jelle heb ik zóveel geleerd. Hij liet zien wat dat betekent: je voet op het water zetten. In Rotterdam heeft hij de Navigators op een totaal nieuwe manier opgezet. Hij keek naar de algemene studentenverenigingen, en hij zei: 'Als wij als christelijke studentenvereniging werkelijk mensen willen bereiken met het Evangelie, dan moeten we uitstraling hebben. En om uitstraling te hebben, moeten we een eigen pand hebben. Een gebouw.'

Ik weet nog goed dat Jelle mij de informatie liet zien van de makelaar, informatie over het pand Eendrachtsplein 10. Dat adres, dat kende ik heel goed. Daar had altijd de Nederlandse Scheepshypotheekbank gezeten, en mijn ouders als schippers hadden daar altijd zaken mee gedaan. Ik dacht: 'Jelle, je bent niet goed snik! Dat pand kost meer dan een miljoen!' Kent u het Eendrachtsplein? Dan weet u

dat dat héél voornamen panden zijn! Een bankgebouw! Natuurlijk, ik vond het mooi, maar ik dacht: 'Het is volstrekt irreal.' Maar Jelle geloofde in God, en hij gelooft nog steeds in God! Het gebouw kwam er, en de Navigator Studentenvereniging Rotterdam (NSR) werd een bloeiende vereniging, waar tientallen mensen tot geloof gekomen zijn. Bovendien ging NSR de toon zetten voor verenigingen door heel Nederland. Ik ben daar diep van onder de indruk. Zet je voet op het water!

3. Hoe komt Petrus tot zijn geloofsstap?

Hoe komt Petrus eigenlijk tot deze geloofsstap? Drie dingen, kijk maar mee in de tekst. Vers 26: 'Toen de discipelen Hem over de zee zagen gaan...' **Dat is het eerste: zien dat God werkt!** Zien hoe groot de macht van Jezus is. Oog hebben voor wat Hij doet. Ga maar praten met mensen die tot geloof gekomen zijn! Hoor wat zij hebben ervaren van God! Ga maar praten met oudere mensen, die al lang met de HERE optrekken. Luister naar de verhalen over de wonderen die God heeft gedaan, wonderlijke uitredingen bijvoorbeeld. Maar ook wat er hier is gebeurd. Hoe deze gemeente is ontstaan. Vraag het maar Henk Meendering, of aan Dick van den Berg, of aan Aad Klop, of aan andere mensen van het eerste uur. Het zijn allemaal wonderen. Hoe deze kerk er is gekomen. Hoe

de Wijkwinkel er is gekomen. Petrus ziet de macht van Jezus, die wandelt over het water, dat is één.

Twee: vers 27, 'Terstond sprak Jezus hen aan en zei: Houdt moed! Ik ben het! Wees niet bevreesd!' Petrus ziet de macht van Jezus, en Petrus hóórt wat Jezus zegt. **Het tweede is dus: goed luisteren.** Luisteren naar de stem van God, **luisteren naar Zijn Woord, naar de Bijbel.** Vele mensen denken dat je christen kunt zijn, zonder uit de Bijbel te lezen. Dat kan niet. Ja, dat kan wel, maar dan raak je ondervoed. Als je wilt sporten, en prestaties wilt leveren, dan moet je goed eten, gezond eten. Nou, dat is de Bijbel. Goed luisteren naar Gods Woord! Wat zegt Jezus hier? 'Houd moed! Niet bang zijn! Ik ben het!' In het Grieks: 'Ego eimi', 'Ik ben'. En die twee woorden, 'Ik ben', zijn in het Hebreeuws één woord: Jahweh, de naam van God... 'Houd moed! De HERE Zelf is hier! Wees niet bevreesd!' Wie eerlijk luistert naar de Bijbel, ontmoet God Zelf. In Jezus heeft Hij Zich geopenbaard, bekendgemaakt. En dan verdwijnt je angst, en je wint aan vertrouwen. Dat is twee. Hoe komt Petrus tot zijn geloofsdaad? (1) Hij zít de macht van Jezus. (2) Hij hóórt Gods Woord. En (3): hij vraagt om toestemming. 'Heer, als U het bent, beveel mij dan tot U te komen over het water.' En Jezus zei: 'Kom!' **Dat is het derde: bidden.** Met je vraag, met je verzoek naar Jezus gaan. Je verlangen brengen in het licht van God. En God zál daarop antwoorden. Leg het maar voor Hem neer, spreid je brieven. 'Heer, zegt U het maar, moet ik dit wel doen of niet?' God zál antwoorden. Hij geeft je rust, of Hij geeft je onrust.

Petrus wint aan vertrouwen, door te letten op Jezus' macht, door te luisteren naar Gods Woord, en door zijn gebed bij Jezus te brengen. En dan ís er die geloofservaring. Moet u zich voorstellen: Petrus! Hij heeft zijn leven lang daar bij het Meer gewoond, hij heeft er altijd op gevaren, hij heeft er gevist, talloze uren, dat Meer, dat is zijn léven! En nu lóópt hij erop! Hij loopt op de golven.

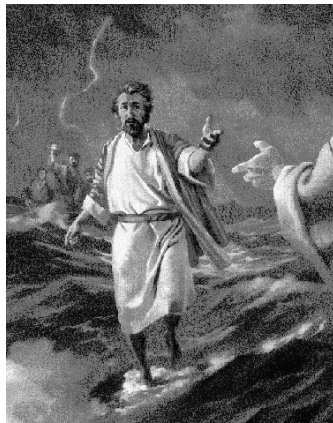
4. Zonder de storm had Petrus deze geloofservaring gemist...

We trekken de kring nog breder: we hebben gekeken naar de geloofsdaad van Petrus. We hebben gezien hoe hij daartoe kwam. Maar nu het grote kader. Hoe is het zover gekomen? Hoe is deze situatie ontstaan? Dat kwam, gemeente, door die storm! Die storm op zee.

Waarom heeft Jezus niet meteen die storm gestild? Waarom heeft Hij niet meteen de wind het zwijgen opgelegd? Dat kón Hij toch? Hij heeft dat toch al eerder laten zien? Waarom koos Hij ervoor om deze rampnacht voort te laten duren?

Gemeente, let nu goed op! Zonder deze storm had Petrus nóóit zijn geloofservaring kunnen hebben. Zonder deze storm had Petrus niet op het water gelopen.

Waarom laat God de stormen toe in uw leven? Waarom blijft het maar stormen in jouw bestaan? Misschien ligt hier het antwoord wel, ook voor u. In die afschuwelijke storm ligt de zegen verborgen: een geloofservaring zonder weerga. God weet wat Hij doet! Hij weet ook hoe ver Hij gaat. Juist in de nood, in de crisis, ligt een kans om dichterbij uw Verlosser te komen. Zoals het hier létterlijk gebeurt: Petrus wil dichterbij Jezus toe komen, juist omdat het stormt.

5. Steeds weer leren zien op Jezus alleen

U denkt misschien: 'Ja, oké, dat is wel een mooie geloofservaring, maar Petrus zinkt wel weg! Hij gaat wel twifelen, en daar zakt hij weg, in de golven. Hoe zit dat dan met die geloofservaring?'

Weet u, die geloofservaring, die blijft staan. Petrus heeft iets unieks meegemaakt, ongelooflijk! Een ervaring die hij nooit zal vergeten. Hij heeft ervaren hoe groot Gods macht is, en tegelijk is hij keihard geconfronteerd met zichzelf, met zijn eigen zwakheid, en kleingeloof, en twijfel. Hij zinkt weg in de golven, en hij schreeuwt van angst: 'Here, red mij!' En dan ervaart Petrus wat genade is: Jezus steekt hem de hand toe, en trekt hem omhoog. Als je stappen mag zetten in geloof, en er gebeuren wonderlijke dingen, als de HERE zegent wat je doet, dan is er altijd één grote valkuil: dat je Hem uit het oog verliest. Dan ga je kijken naar de omstandigheden: de wind en de golven, de tegenslag, en dan word je bang. Of andersom: je wordt hoogmoedig. Je denkt: 'Kijk mij eens, ik loop op het water!'

Petrus leert hier hoe groot de macht van Jezus is, maar ook: hoe klein hij zelf is, en hoe zwak. En als wij Jezus volgen, en stappen zetten in geloof, dan zullen wij dat ook steeds weer opnieuw moeten leren: afzien van onszelf, afzien van de omstandigheden, opzien naar Jezus. Petrus twijfelt, hij kijkt naar de wind en de golven, maar als hij zinkt, dan vindt hij ook meteen de weg weer terug: hij roept naar Jezus, en Jezus redt hem!

6. Het loopt uit op: aanbidding!

En waar loopt het dan allemaal op uit? Vers 33: 'Die in het schip waren, vielen voor Jezus neder en zeiden: Waarlijk, Gij zijt Gods Zoon!' Aanbidding. Dat is het gevolg: aanbidding. Geen hoogmoed. Geen trots: 'Kijk eens? Ik heb de stap gezet! Ik heb op water gelopen!' Nee... Aanbidding! 'Echt waar! U bent de Zoon van God!'

Zet je voet maar op het water! Als ambtsdrager. Als gemeentelid. Als zoeker, misschien wel voor het eerst in de kerk. Velen hebben die stap gezet. Velen. Na Petrus bijvoorbeeld Paulus. Hij zette zijn voet op het water, en bracht het Evangelie naar Europa. Servaas, hij woonde in het verre Armenië, en zette zijn voet op het water, hij trok naar het noorden, duizenden kilometers, en bracht het Evangelie in wat nu Limburg is. De grootste kerk van Maastricht heet de Sint-Servaas. Bonifatius zette in het jaar 716 voet aan land in onze lage landen. Vanuit Engeland bracht hij de boodschap van Jezus aan onze voorouders. Hij had een hoge geestelijke kunnen worden, maar hij koos ervoor om gevaarlijk werk te gaan doen, hier, onder mensen die hem vaak vijandig gezind werden. Bonifatius, hij zette de stap en bracht het offer van zijn leven, bij Dokkum, waar hij werd vermoord. Hoeveel mensen hebben niet hun voet op het water gezet! Kaj Munk, de Deense predikant en toneelschrijver, verzette zich tegen de Duitse bezetters en de Jodenvervolgung. Hij werd erom vermoord. Martin Luther King zette zijn voet op het water en streed voor gelijke rechten van zwarten, maar uitsluitend zonder geweld, in navolging van Jezus Christus. Anne van der Bijl zette zijn voet op het water en ging Bijbels smokkelen naar landen waar de Bijbel een verboden boek was, of is. Duizenden, miljoenen bijbels zijn er gesmokkeld, naar de Sovjet-Unie, naar China.

'Wie niet uit de boot stapt, zal nooit op water lopen.'
Gemeente, kijk naar Jezus! En zet de stap!
Amen.